

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

Jeg ønsker ingen politistat, men terrorismen må bekæmpes effektivt. Det er ganske enkelt demokratiets fremtid, som står på spil, og derfor støtter jeg forslaget til lov om samfundets nødværge mod livsødelæggende terrorisme.

Wilhjelm (VS):

Det er da lykkeligvis sådan endnu, at det ikke er nødvendigt at tage en stor debat om hr. Glistrups forslag, og at det kunne stå med de ting, vi sagde ved første behandling. Jeg skal ikke bryde dette mønster undtagen for én kort bemærkning, som direkte er affødt af første behandling.

Så vidt jeg husker, havde jeg en enkelt rosende bemærkning om hr. Glistrups forslag ved første behandling, nemlig den, at man ikke, som det så tit sker nu om dage, brugte terrorismebegrebet i flæng, men prøvede at definere det nogenlunde afgrænset og lade dette forslag gælde i tilfælde, hvor folk var taget på fersk gerning. Det gør os ikke mindre modstandere af det, men jeg bliver alligevel nødt til at tilbagekalde den rosende bemærkning fra første behandling, for det, hr. Glistrup har sagt her i dag, med de konkrete eksempler han har nævnt med navns nævnelse, betyder, at man laver det i flæng, det betyder, at man ikke engang laver summarisk retspleje, men uden nogen form for retsprøvelse en dødsstraf. Ikke et eneste af de konkrete eksempler, hr. Glistrup har nævnt, opfylder den betingelse, han selv ellers har stået og talt om på møder rundt omkring, at folk skulle være taget på fersk gerning.

Hvis de konkrete eksempler, hr. Glistrup her har nævnt i tilslutning til sin temmelig forkvaklede måde at søge at løse nogle problemer på, skal stå som eksemplerne, betyder det rent faktisk, at hr. Glistrup og forslagsstillerne med dette forslag vil tillade, at der gennemføres dødsstraf uden retsprøvelse for folk, der bare er hængt ud af Springerpressen, for folk, som politiet har nogle sigtelser imod, men sigtelser, som ikke er prøvet, og uden at der er nogen form for almindelig rettergang. Det gør altså, at den lille bitte bitte pæne omtale af dette forslag, som jeg kom med ved første behandling, fordi jeg troede på bemærkningerne dengang, end ikke gælder.

Glistrup (FP):

Hvis man ikke skulle have hørt det, vil jeg da lige gentage til belysning af hr. Wilhjelm indlæg, at de tre eksempler, jeg nævnte, var Andreas Baader, Ulrike Meinhof og Gudrun Ennslin. Hvis vi havde haft mennesker af den art siddende i danske fængsler, havde vi været udsat for ting som det, der skete med flyvemaskinen, der landede i Mogadiscio, som det, der skete i den vesttyske ambassade i Stockholm, og lignende udfrielsesaktioner, og det er lige præcis den slags ting, man med dette forslag ønsker at forskåne det danske samfund og den danske befolkning for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 17 stemte for, 116 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m.

(Lovforslag nr. L 180. Fremsat 26/1 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Johan Nielsen (S):

Efter denne alvorlige debat og afstemningen tror jeg, at jeg forstår, hvordan den havebrugskonsulent har følt sig til mode, som hin mindeværdige 9. april fik ordet for at holde et foredrag om emnet: »Hvorfor er vore rødbeder for blege?«

Det forslag, som jeg skal her have den ære at anbefale til vedtagelse, er forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m. Det er et lovforslag med meget lidt sprængstof. Det består af to afsnit, og det første indeholder et forslag om ændring af de gældende bestemmelser om tilskud til præsteembedernes fællesfond. Det er faktisk en regulering. Den gældende bestemmelse begrænser tilskuddet til 400.000 kr. om året. Den er, så vidt jeg husker, 32 år gammel, så det er vel på tide, at beløbet bliver reguleret. Det skal være til gavn for de sogne, som har

[Johan Nielsen]

en høj kirkelig ligningsprocent, og det kan vel kun alle være tilfreds med.

Det andet forslag går ud på en ændring af bestemmelsen om valg af provstiuvalg. Før i tiden har det været sådan, at provsten har været født formand for provstiuvalget, og da jeg er demokrat – jeg vil endda sige det sådan, som Hedtoft gjorde, at jeg vil hellere være demokrat uden socialisme end socialist uden demokrati – føler jeg det uværdigt, at nogen skal være født til noget, ja, jeg føler det endda så uværdigt, at jeg ville ønske, at forslaget var endnu mere radikalt, end det er, men lad gå, jeg er tilfreds med det. Forslaget går ud på, at provsten ikke mere skal være født formand, men han skal kunne vælges til formand i lighed med alle de andre.

Det første forslag, som jeg er særdeles godt tilfreds med, kan få mig til at spørge kirkeministeren, om han ikke har noget i baglommen angående den kirkelige økonomi. Det andet forslag, ja, jeg ved godt, at der er nogen, der har slået med halen over det, men det kunne få mig til at spørge kirkeministeren, om han mener, at der sker nogen større begrænsning af provsternes virkeområde.

Da ingen af forslagene indebærer nogen økonomiske krav og ingen af dem indebærer administrative krav hverken til stat eller kommune, er der ingen ben i det efter min mening. Jeg kan kun anbefale lovforslaget til en hurtig vedtagelse, og jeg skal tilsige mit partis medvirken.

Ernst Schmidt (FP):

Det lovforslag, der ligger her fra kirkeministeren i dag, er, som det lige er blevet omtalt, et forslag, der indeholder to punkter. Det første punkt omhandler en justering af midlerne, der kan stilles til rådighed. Det har tidligere været et fast beløb. Bemærkningerne til lovforslaget slutter med:

»Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for staten eller kommunerne.«

Fremskridtspartiet stiller sig skeptisk over for den slutbemærkning, idet der inde i bemærkningerne står – jeg tillader mig at citere:

»Ifølge forslaget forøges tilskudsbeløbet væsentligt, men dog med hensyntagen til, at

den nødvendige forøgelse af landskirkeskatten må holdes inden for rimelige grænser.«

Fremskridtspartiet er ikke indstillet på at øge beløb eller tilskud. Derfor må vi tage afstand fra dette punkt i den udformning, det har her, men jeg kan sige om det øvrige i forslaget, der går ud på at ændre bestemmelsen om, at provsten skal være født formand for provstiuvalget, at det kan vi fuldt ud tilslutte os, da vi mener, dette er fuldt demokratisk, som det også lige er blevet nævnt. I øvrigt vil vi se på forslaget i udvalget.

Henrik Toft (V):

Venstre har med interesse studeret kirkeministerens lovforslag om nedbringelse af de kirkelige ligningsprocenter. Vi er klar over, at der er nogle problemer med forholdsvis høje kirkelige ligningsprocenter rundt omkring, men der kan godt stilles det spørgsmål, om den foreslåede ordning vil være den rigtige måde at angribe forskellene på. Det skulle nemlig ikke gerne gå sådan, at menighedsrådene og provstiuvalgene finder frem til, at når de nu f.eks. får det beløb dækket ind, som ligger over de 1,3 pct., så er det da om at gøre at få noget af det trukket hjem igen. Derfor kan der måske tænkes en anden måde at tage fat på det på.

Er det dér, hvor man er inde i store restaureringsarbejder, de høje procenter findes? Er det dér, hvor små sogne har en relativt god præstedækning, noget, som de måske er parat til at betale for? For øvrigt er det måske ikke dér, hvor der er de højeste kirkelige ligningsprocenter, at interessen for at dække dem er mindst, så det taler sådan set også mod at holde en paraply som den foreslåede op. Men der er forskellige spørgsmål, som vi gerne vil have drøftet i udvalget.

Når vi så kommer til forslagens anden ændring, om formandskabet i provstiuvalgene, så lyder det jo vældig demokratisk, at udvalgene selv skal vælge deres formand. Nu har jeg altid syntes, at det er rarere at være med til at bestemme end blot at have en symbolsk titel, og det er jo ikke særlig indlysende, at formanden vil blive det ret meget andet end af navn, når provsten skal være forretningsførende medlem, men det er vi selvfølgelig parate til at diskutere videre.

Vi kan måske også i denne forbindelse prøve på at få kortlagt provstiuvalgenes

[Henrik Toft]

arbejde, om der er nogle overflødige ting, som kan give sig udslag i en slags dobbeltadministration. Måske skulle vi også undersøge, om menighedsrådene skulle være dem, som vælger provsterne.

Endelig vil jeg godt rejse det spørgsmål, som jeg faktisk var lidt inde på i begyndelsen, om vi måske kunne finde nogle midler til restaurering af kirker. Vi ved, at det rundt omkring er en af de belastende ting, når der skal foretages store restaureringsarbejder. Det kan måske undertiden være sådan, at en stor kirke kan sluges så store summer, at der ingenting bliver til andre. Har vi mulighed for at rette på det forhold? Har kirkeministeren et forslag i skuffen?

Den helt positive indstilling til forslaget har venstre ikke. Det håber jeg er fremgået af det, som jeg har sagt, men vi er selvfølgelig velvilligt indstillet over for et grundigt udvalgsarbejde.

Burgdorf (KF):

Når man læser dette lovforslags titel, som er folkekirkens lønningsvæsen m. m., og så studerer indholdet, finder man straks ud af, at det ikke har så forfærdelig meget med lønningsvæsenet at gøre, men derimod med to andre konkrete ting. Det første, en udjævning af kirkeskatten, synes at være et ganske fornuftigt forslag om udjævning af de byrder, der er, og sådan har det jo altid været og vil forhåbentlig altid blive inden for den danske folkekirke, at vi vil hjælpe med at bære hinandens byrder, også når det drejer sig om at yde til den kirke, vi står i og holder af. Jeg synes, det er en fornuftig løsning. Om det så er den rigtige løsning, om den sum, man har nævnt og kalkuleret med, kan gøre udligningen hel og fuld, ved jeg ikke, men det vil jeg gerne prøve at studere i udvalget.

Den anden del er vel nok mere kontroversiel, har jeg forstået nu. Det er dér, hvor man siger, at provsten ikke skal være født medlem. Jeg vil da også sige, at umiddelbart vender jeg mig imod den tanke, at nogen skal være født medlem af noget. Det er jo en gammel institution, og vi ved godt, at når vi skal til at bryde med gamle institutioner, ja, så er der nogle, der rejser sig i protest, og det er forståeligt nok. Men når jeg har siddet og tumlet lidt med disse tanker, så kan jeg ikke

gøre mig fri for den tanke: hvad er det egentlig, man er ved at gøre, hvad er det, man vil? Skal det være en demokratisk ordning helt og fuldt, eller hvad bliver det til?

Jeg vil da gerne spørge ministeren: hvad dækker ordene, at provsten skal være udvalgets forretningsførende medlem? Vil det sige, at han skal være sekretær for provstiuudvalget? Jeg kan godt tænke mig, at det kunne blive sådan, at provsten kom til at fortsætte, som om intet var sket. Bliver en folkevalgt reelt formand, eller kommer han bare til at sidde som topfigur? Er det bare en gulerod, man giver menighedsrådene og provstiuudvalget? Det vil jeg gerne have undersøgt, for det var jo ikke meningen. Jeg mener, at hvis vi skal skifte over her, så skal det være reelt, og så skal formanden i provstiuudvalget reelt være formand.

Et tredje spørgsmål vil jeg gerne stille ministeren: det er vel ikke sådan, at provsten ikke kan vælges som formand? Det er vel udvalget, der finder ud af, hvem der er bedst egnet, og hvis man synes, at det er provsten, ja, så kan man vælge ham.

Der er nok adskillige ting, vi skal snakke om i udvalget, og vi vil gerne gå ind i et positivt udvalgsarbejde.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Som det rigtigt er bemærket, er forslaget delt op i to halvdele. Til den første vedrørende økonomien har centrum-demokraterne egentlig ikke nogen bemærkninger, ud over hvad der er fremkommet fra de andre ordførere i dag. Det mener vi ikke der bliver nogen problemer med at få gennemført. Det går vi også positivt ind for. Det er en rimelig ting at få udlignet de økonomiske byrder.

Den anden halvdel er en hel del mere spændende, for den eneste begrundelse, vi har fået indtil nu, for at gennemføre, at provsten ikke længere skal være født formand, er, at det er af hensyn til demokratiet. Det er også en smuk begrundelse, men det er en uendelig rummelig begrundelse, da der ydermere står i bemærkningerne, at uanset ændringen er det dog tanken gennem provstens funktion som forretningsførende medlem at sikre, at udvalget som hidtil kan have provstens viden og saglige indsigt til rådighed – også selv om han ikke vælges som formand. Så må der blive nogle problemer ved-

[Yvonne Herløv Andersen]

rørende kontinuiteten. Normalt sidder medlemmerne 4 år ad gangen. Skal provsten sende de papirer, som han alligevel er ansvarlig for at behandle, ud til den formand, som bliver valgt dér, så må der komme nogle problemer. Jeg kan ikke se, hvorfor provsten, som jo har ansvaret, ikke stadig væk kan være formand. Det vil jeg gerne have uddybet noget nærmere.

Ole Olsen (SF):

Jeg kan være rundt regnet lige så velvillig over for forslaget, som den socialdemokratiske ordfører var. Efter de bemærkninger, der er faldet, kunne det godt synes, som om det var nødvendigt, at vi var det. Men det vil jo vise sig under udvalgsarbejdet.

Den første del af forslaget vedrører de forbedrede tilskudsmuligheder. Den eneste bemærkning, jeg føler trang til at knytte til det, er – ja, jeg ved såmænd ikke engang, hvem man skal vende bebrejdelsen mod, om det skal være forhenværende kirkeministre eller forhenværende folketingsmedlemmer – en bebrejdelse for, at man ikke har rørt ved størrelsesordenen af tilskudsbeløbet siden 1946; det forekommer at være en meget lang periode, inden der sker en revision. Men nu sker det altså, og det synes jeg da kun er udmærket. SF har det ikke sådan, at vi har ét sæt skatteprincipper på andre områder og et andet sæt, når det gælder kirkeskatten. Folk, der ikke vil betale kirkeskat, har jo muligheden for at melde sig ud af folkekirken. Hvis de har lyst til det, kan de jo unddrage sig det på den måde.

Den anden del af det, om, hvorvidt provsten skal være formand eller altså ikke skal være formand, må vi i demokratiets navn tilslutte os. Jeg må erkende, at jeg ser måske ikke de helt store praktiske konsekvenser af det, og kirkeministeren kan måske fortælle os, om det får nogle praktiske konsekvenser.

I øvrigt vil jeg godt tilføje, at det jo hender, at man drøfter problemer med kirkens folk rundt omkring, og der er utallige problemer dér som andre steder, hvor man har lønmodtagere. Jeg går ud fra, at da det er folkekirkens lønningsvæsen, vi skal se på, så behøver vi ikke stå og snakke om det heroppe. Det kan vi eventuelt snakke med ministeren om i samrådet. Det går jeg selvfølgelig ud fra at kirkeministeren ikke har noget imod.

Bolvig (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Vi har jo efterhånden nu hørt mange gange, hvad forslaget drejer sig om.

Jeg skal også sige om den første del, at det kun synes rimeligt, at man får mulighed for at ændre tilskudsbeløbet. Det er altid farligt at låse nogle beløb fast i en lov, da det med den inflation og alt det, der sker, jo aldrig kan have den samme virkning år senere. Efter de tal, der er oplyst, kan man ikke sige, at det er så stor en stigning, at det kommer til at dreje sig om meget mere. Om der skal findes helt andre former, er noget, man kan diskutere. Men når det drejer sig om dette forslag, kan vi gå ind for det første punkt.

Det næste punkt har jeg ligesom tidligere ordførere nogle betænkeligheder ved. Det er ikke, fordi vi vil afvise det på nuværende tidspunkt, men vi mener, at det bliver nødvendigt at få en grundig drøftelse af det. Det havde været rart, hvis man kunne have fået nogle begrundelser med i lovforslaget for, hvorfor bl. a. Provsteforeningen ikke kan gå ind for det. Det lyder meget smukt, som det også er sagt, med demokrati, og i kristeligt folkeparti er vi meget indstillet på, at lægfolk skal have så megen indflydelse som overhovedet muligt. Men der kan jo også være sager, hvor det kræver viden og indsigt at kunne træffe disse afgørelser. Enten må man altså forlange, at der skal vælges en formand, som har disse kvalifikationer, eller også må det blive provsten, som alligevel må gøre tingene. Vi mener altså ikke, at alting er godt, bare fordi vi kalder det demokrati; der må også være nogle begrundelser for det.

Jeg forstår også af forslaget – hvis jeg har læst det ret – at man selvfølgelig stadig væk kan vælge provsten, og vi har også en formodning om, at det vil ske i langt de fleste tilfælde, fordi han måske vil være den bedst kvalificerede. Men hvorfor det absolut lige skal gennemføres og man ikke har haft mulighed for ved forhandlinger at komme det nærmere, er en af de ting, som vi i hvert fald må have meget grundigt drøftet i udvalget, og så vil vi bagefter gøre vores stilling op med hensyn til dette punkt.

[Kirkeministeren]:

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil gerne takke ordførerne, i bred almindelighed kan jeg næsten sige, for den tilslutning, der er givet til de to hovedpunkter i det fremsatte lovforslag. Det var ikke alle, der var lige begejstret for det sidste punkt vedrørende valget af formand for provstiuvalget, men gennemgående var interessen i virkeligheden af en sådan karakter, at man kan sammenfatte de mange stillede spørgsmål til mig i nogle punkter. Det vil jeg gerne gøre og dermed håbe, at jeg giver en besvarelse af de stillede spørgsmål her i dag.

Det er givet, at lovforslaget egner sig til en udvalgsbehandling, hvor jeg sammen med udvalget meget gerne ønsker at gå de mange spørgsmål nærmere efter. Der kan jo også fremkomme nye spørgsmål i udvalget. Jeg synes, at det i øvrigt følger traditionen for den behandling, vi her i tinget plejer at give den kirkelige lovgivning.

Der blev stillet nogle spørgsmål om, hvorvidt jeg har noget i skuffen eller noget i baglommen vedrørende økonomien inden for folkekirken. Her vil jeg godt klart sige, at jeg ikke har nogen patentløsning i lommen, men jeg har ment, at det foreliggende lovforslag, for så vidt angår 4 pct.-reglen, som jeg gerne ser gennemført, er en slags midlertidig ordning. Jeg vil ikke kalde det en ambulancetjeneste, men det er at betragte som en midlertidig ordning, som hr. Burgdorf nævnte det. Der er en god portion fornuft i at gøre tingene så enkle som muligt, når man ønsker at indføre en regel i en overgangsperiode. Det er den klare begrundelse for, at jeg har lagt 4 pct.-reglen frem i lovsform, og jeg glæder mig her i dag meget over den tilslutning, jeg har fået til denne tanke.

Men hvad kan man så i øvrigt tænke sig? At drøftelserne om folkekirkens økonomi bør munde ud i ændringer eller fastholdelse? Hvad omgås vi med af tanker? Det er ikke så ligetil et spørgsmål at svare endegyldigt på. Men nu blev jeg spurgt direkte af hr. Johan Nielsen og af hr. Henrik Toft, om jeg havde noget i lommen, og så vil jeg sige, at personlig har jeg ikke lyst til at gå ind i en dyberegående diskussion her i dag angående dette emne. Jeg vil godt sige, at vi i kirkeministeriet præcis i disse uger arbejder med udformningen af et kommissorium og nedsættelsen af et udvalg, der skal beskæftige sig

med folkekirkens økonomi. Det er helt givet, at den udvikling, vi har gennemlevet i samfundet og i særlig grad har set manifestere sig i strukturen ude omkring i landet efter kommunesammenlægningerne op til 1970, virkelig giver anledning til nærmere at overveje, om der er behov for at foretage ændringer i det økonomiske grundlag for vores folkekirke.

Derfor vil jeg gerne svare hr. Johan Nielsen og hr. Henrik Toft og egentlig også en del af de andre ordførere, som var inde på dette spørgsmål, at jeg meget hurtigt vil søge nedsat et udvalg, der skal beskæftige sig med disse anliggender. Jeg vil meget gerne have, at dette udvalg skal være færdigt med sit arbejde inden for et års tid, sådan at folkettingen får rimeligt god tid til at beskæftige sig med dette spørgsmål. Vi skal altså have det her i salen, men vi får også, netop for at understrege traditionen med hensyn til den kirkelige lovgivning, hver især inden for partierne mulighed for ude omkring i landet, i menighedsråds kredsene, at diskutere disse spørgsmål igennem, inden vi når frem til en endelig stillingtagen her i tinget. Det ser jeg meget, meget gerne.

Så er der det andet punkt, udhulingen af provstestillingen, som det er kaldt. Hvis jeg skal sammenfatte de mange tanker omkring dette at vælge formand for provstiuvalget, så vil jeg godt sige, at det ikke er nogen revolutionerende ændring, der her finder sted. Efter min mening er det en nødvendig ændring, men det er kun en relativt beskeden ændring.

Nu blev der spurgt – det var vist hr. Burgdorf og hr. Henrik Toft – om der er tale om en reel ændring. Hr. Johan Nielsen var også inde på spørgsmålet, om det betyder en udhuling eller en ændring af provstestillingens karakter. For at der ingen misforståelser skal være omkring dette, så vil jeg sige, at der tværtimod efter min opfattelse er tale om en opvurdering af provstestillingen, fordi det nu drejer sig om, at provsten foruden at medtage sin viden og sin ekspertise i arbejdet i provstiuvalget skal samarbejde på det, jeg opfatter som ganske normale vilkår.

Vi ser det f. eks. rundt omkring i kommunerne. Bare for at tage et enkelt eksempel kan vi tage skoledirektøren i en kommune. Han skal samarbejde med et folkevalgt organ, nemlig skolekommissionen, og det er

[Kirkeministeren]

ikke meningen, at fordi der vælges en mand uden for skolekredsen, uden for skoledirektørens kontor, til at være formand for skolekommissionen, så skal formanden beskæftige sig med det løbende arbejde. Det er ikke meningen, at der af den grund sker en ændring i skoledirektørens hidtidige arbejdsvilkår; tværtimod er det skoledirektøren, der er og må forventes at være den dynamiske kraft.

Akkurat på samme måde må man her i provstiuvalgene forvente, at provsten fortsat er den dynamiske, den eksekutive kraft i mange henseender. Men naturligvis skal han samarbejde med den folkevalgte formand om at tilrettelægge møderne, og den folkevalgte formand har jo indflydelse – ligesom mange andre steder – på udformningen af dagsordenen. Det er her, der ligger en slags nydannelser. Der er altså ikke tale om nogen udhuling; der er derimod efter min mening tale om en opvurdering, og det er en væsentlig ting.

Så er jeg blevet spurgt – det har også været fremme i debatten, har jeg set – om, hvorledes kompetencen skal fordeles imellem provsten og provstiuvalget. Efter min mening er der ikke det store spørgsmål her, fordi man i lovforslaget udtrykkelig siger, at udvalget lokalt selv fastsætter sin egen forretningsorden. Det kan man gøre, og det forventer jeg man vil gøre.

Lad mig til slut til hr. Ole Olsen sige, at jeg har fået indtrykket af, at man i kirkeudvalget arbejder med en almindelig del, det vil sige, at man også kan beskæftige sig med andre spørgsmål, og jeg vil være særdeles parat til at tage et hvilket som helst spørgsmål af interesse for medlemmer her i salen og for medlemmer af udvalget op til en nærmere drøftelse.

Johan Nielsen (S):

Jeg har endnu en gang konstateret, at vi har en vågen og interesseret kirkeminister med meget stor kærlighed til folkekirken, og det varmer mit hjerte. Til gengæld tror jeg, at jeg på samtlige partiers vegne kan love kirkeministeren, at kirkeudvalget vil gå i gang med sit arbejde med den samme ihærdighed og samme grundighed, som kirkeudvalget har fået ry for.

Henrik Toft (V):

Jeg vil gerne sige tak til kirkeministeren for de uddybende bemærkninger, som vi fik her. Spørgsmålet om nedsættelse af et udvalg til at beskæftige sig med folkekirkenes problemer hilser jeg med tilfredshed. Men det understreger sådan set den skepsis, som jeg havde over for forslaget første del, at man nu går hen og regulerer det til 4 pct. bare for nogle ting, som skal gælde for måske et år.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal bare sige til hr. Henrik Toft, at jeg bemærkede, at der måske kunne være en lille misforståelse i opfattelsen af, hvorledes de 4 pct. af landskirkeskatten kan anvendes. Det er ikke meningen, at der skal gives et generelt tilskud til nedsættelse af ligningsprocenterne over en vis grænse, men det vil vi komme til at drøfte i udvalget. Det er meningen, at der vil komme en selektiv form for tilskud; der vil ske en bedømmelse i hvert enkelt tilfælde. Det er det, der er tale om.

I øvrigt vil jeg gerne takke hr. Johan Nielsen, som på udvalgets vegne kom med nogle almindelige bemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en samfundstjeneste [af Honoré (KrF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 41. Fremsat 10/1 78).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling